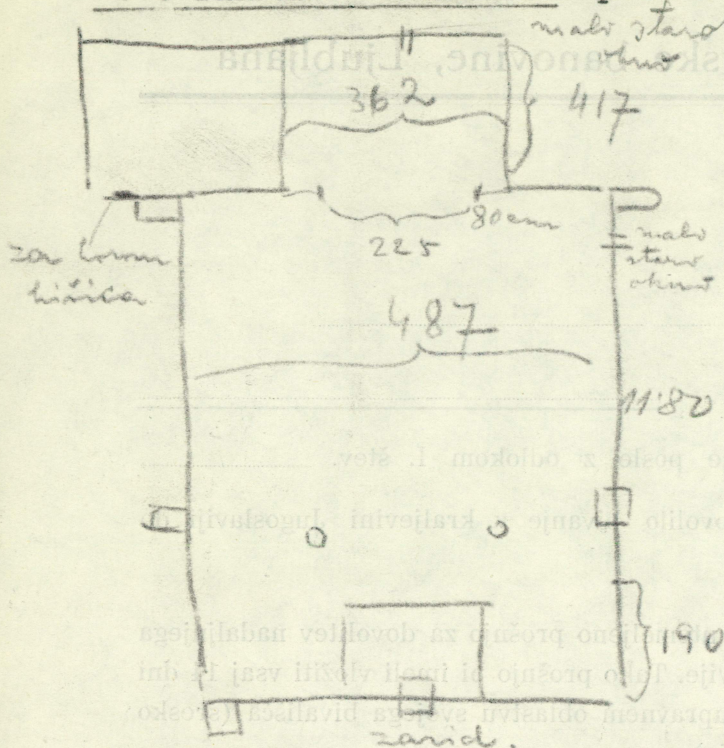

Obok prezbitarija križen a okroglim štukiranim sklepnikom, ežerstab. Ežerstab tudi po robovih in po slavoloku.

Obok ladje poznejši kot prezbitarija, mogoče že 19. stol., dočim je on zač. ali 1. pol. 18. stol.

Por sloneč na dveh stebrih in potlačeni lokih je iz 2. pol. 18. stol. Orgeljska omara je imela dosti lepe rokoko ornamente.

Oltarji iz sr. 18. stol., 4 kipi in 2 angelja, mogoče še starejši.

Slika sv. Katarine zelo dobro delo. Stare

umetnike tiste dobe zelo potrebno restavrirati.

V atiki dosti dobro delo kronanje Marije iz sr. 18. stol.

Oltar ima pod glavno vdolbino napis : Altare hoc uti et tota ecclesia renovata fuit in honorem S: Catharinae V: et M: sub Martino Sumpichler SS: Vhlaiiae doctore parochio loci Anno 1750

Iterum restaurata et renovata fuit cum altaribus tribus sub Decano & Parochio loci anno 1865.

V juž. str. oltarju slika sv. Jakoba (?) istotako zelo potrebna res=

restavracije. V sev. brezmadežna iste dobre roke, kot slika vel. oltarja.

Na juž. oltarju stoji tuid slika sv. Katarine, ki je bržkone pre-slikana iz 17. stol.

V zakristiji je vzidana zakramentalna hišica s fiolami, krabami in vsločenim rtnikom, močno prebeljena.

V prezbiteriju v vzh. steni je ohranjeno prvotno kamenito šilasto okno 17 cm šir. 63 cm vis. Tno enako okno je vidno, zazidano v sev. steni ob novejši poporniku. Na tem je tudi kamnosesko znamenje. Stavba je vsa razpokana, svodi groze pasti. Material je slab. Zagrebški potres jo je tako razsul.

Prezbiterij je bil prvoten, fresko slikan. Ostanki fresk so se ohranili pod beležen na ometu na vseh 3 straneh. Na sev. in na juž. je večina uničena, na vsh. pa še precej ohranjenega. Spodaj do pod prvotnega dna je bil naslikan v temnordeči barvi zastor, nad njim je šel okrog rumen širok pas ovit s poznogotsko stilizirano trto. Nad tem pa se nahajajo figuralne slike.

Na sev. steni je ohranjen samo del v vsh. polovici stene, na desno od vrat in deloma nad vratni. Čudno je, da je rumeni pas nad zastorom na ti steni za celo ped višje položen kot na ostalih 2 stenah, kjer je v isti višini. Stena je tu (na sev. steni) razdeljena v pravokotna polja, po ozkih rumenih malo temnejših obroblijenih pasovih, v dveh vrstah, kaj je nad drugo

dosedaj še ni vidno. V spodnjem pasu so odkrita deloma 4 slikana polja. V rumeni okvir je zgoraj potegnjen vselej bel zaključek v nekoliko potlačener loku, pod njim je hladno rdeče polje, na katerem so scene izvršene v svetlih tonih, obrazi in nekateri dragi deli so močno konturirani. V tonu slik prevladuje umazano belo, rumeno in temno rdeče, poleg par drugih barv, ki ne gredo skozi. Koloristično so scene borne.

V spodnjem pasu imam od leve proti desni: 1. sedeč kralj z žezlom, pred njim bržkone klečeča devica s krono na glavi in še neka tretja oseba. 2. scena - mučeništvo device s krono naglavi, priverano za roke, telo od pasu gori nago, spodaj v dolgi halji, na levi in desni po en rabelj. kaj dela levi je nerazločno. desni ji s kleščami trga prsi. 3. scena - kralj s krono in žezlom sedeč. Pred njim klečeča Katarina, pred njo kolo. Pred klečečo je na tleh ležeča mrtva svetnica in zdrobljeno kolo. 4. Razloči se samo bela klečeča žena, lasje ji vise po ramenih in roke sklepa v molitvi. Raven draperija 2 drugih oseb. V zgornjem pasu sta deloma odkriti 2 sceni. Prvi se vidi klečeča, moleča žena, pred njo odprta knjiga, ki jo drži v roka neke druge figure. V naslednji sceni se vidi precej razgibane geste in na tleh ležeč odprt nož.

Na vseh stenah. Okno je uokvirjeno od bele stilizirane trte. Slikarija na starem ometu se nadaljuje v laibungo. Na levem ob oknu je scena

polaganja v grob mrtve device. "ena leži s prekrižanima rokama, podobno Mariji v Starem trgu. "b glavi jo drži manjša postava, spredaj pa večji angelj v beli obleki. "la sopostalna s stiliziranimi cvetlicami. Nad to sceno je druga manjša, ki predstavlja v sarkofagu ležečo kronano devi co v beli halji. "b glavi žena z razpuščenimi lasmi, spredaj angelj, ob nogah tretja figura, brčkone tudi angelj. Pod to sceno je z navpičnim, rdečim pasom z belo stilizirano trto v smeri levega roba okenske odprtine oddaljena druga, ki brez presledka zavzema vso ostalo steno. Nad oknom so vidne 3 device do prs, imajo nimbe in krone in na hrbet razpuščene lase. "se tri so obrnjene v desno stran. "retja imenarazločen, okrogel predmet v roki. Njej nasproti obrneja je v isti višini na desni postava z nimbom, kodrastimi lasmi brez krone. Na desno pod okno so spodaj pod temi ali v istem prostoru, najprej sedeča sv. Lucija z očmi na krožniku, k njen obrnjena je klečeča svetnica s puščico v levi in cvetlicami v desni - sv. Uršula. Za njo sv. Barbara s stolpom, skoro popolnoma uničena.

Na juž. steni sta na levo od okna ohranjeni od pasu doli 2 stoječi svetnika, spoda; po telh stilizirane rožice. Vidi jo se velike draperije z močnim ~~ixkontrast~~ kontrastnimi konturami in pri levem dolga palica. Brčkone dva apostola.

Na vsh. steni je več podpisov. "ajstarejši ~~ix~~ je oni v gotski kurzivi hic fuit Wulfig Hachl(?) K.....

Drugi iz 2. pol. 16. stol in 17. stol. Hic fuit Lucas Dombzinus 16? Oplbanus

1582 Thom. Krysanovych

Hic fuit Michael Ralozi.....

Stephanus Rosman

1583

1593 S.R(osman)

Najstarejši datiran a težko čitljiv ima letnico 1577.

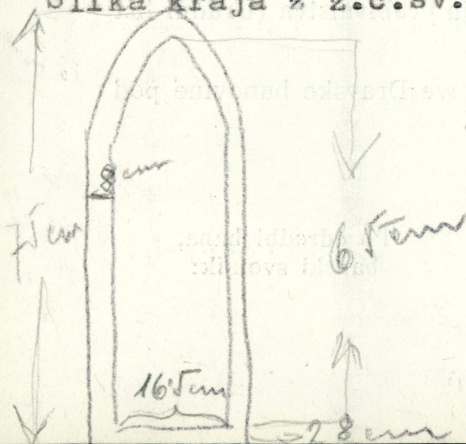
V freskah je kronološke poraben mement figure sv. Agate(ki ji prsi trga ob sencih zelo močno lepo spletene kite kot v Crngrobu in pa stilizacija trte, ki ovija rumeni pas pod slikami, ki spominja na stilizacijo listne trte pri sv. Janezu v Bohinju.

Stele, XL, 18.3.1926, str.22' - 29.

Slika kraja z ž.c.sv. Barbare in p.c.sv. Katarine

Il.Slov.1928, I.IV, št.33.

Je že podrta razen kora, dela zakristije z zakramentalno hišico in stolpom.

Stele, LXVI, 31.5.1926, str.11.

Načrti v prezbitერიju . Na sev. steni na robu, med slikami in slikanim (za-
stor) podstavkom?

E S

165 v lepi latinski majuskuli

Hoc anno CHR̄I 15(46 - event.) - 1570 ali 1576.

Johannes Kondrit(luknja za eno črko) hvivs ecclesiae(eccliae) pastor et
plb̄nvs factvs est

Pod tem v lat. kurzivi : 1565 Maichel Martinus' p̄sb̄iter factus est plb̄nus s
in hoc anno (eius?) dem ecclie et fuit vsque ad annū 1575, torej zgornji
1576.

Na vshodnji steni: 1582 Thom: Krysanowych

1592 S R .

93

Hoc ā anno MICHAEL Rād̄hvis ecliae pivs a.or// 1577

Hic fuit Micael(!) Radozloviz

Steph̄nvs Rosman 1583

Hic fvit Baltassar...

Hic fuit Michael Na.....

Hic fuit Lucas Dombzmas 1560 plb̄nus

Po pisavi najstarejši v gotski kurzivi: Hic fvit Wulfig nachl(g event, 2. eto)

Slikarija na vsh. steni se nadaljuje v lajbungo malega okna. Slike ob oknu na levi, ena nad drugo dve sceni z mrtvo svetnico s krono, okrog ležišča angelji in žene. Obe imata roke prekrižane preko telesa.

Nad oknom ena do pasu svetnica, ki je sedaj uničena, ker je padel svod dol. Na desno od vrha okna dve, druga k drugi gledajoči nerazločni. Na desno od okna spodaj sv. Lucija z očmi na krožniku, stoječa?, sv. Rozalija sedeča s cvetlicami v roki in ostanek sv. Barbare s stolpo,. Barve enakomerne: umazano in malinovo rdeča, rumena, bela in temnordeča, ki se bliža črni. Okviri scen so zarisani v omet, ne pa podr bne poteze.

Stele, LXVIII, 13.5.1926, str.15-17.

Enoten četveroc. lat prostor iz okr.zač.18.stol., obokan. Svod in stene od zagrebškega potresa močno razpokane, isto kor. Prostor sam na sebi lep. Pod streho ostanki obdelanega kamna, en kos bržkone motski, dalje ostanki k ril pri oltarjih iz 17.stol. Popolnoma prepereli, a dali bi se porabiti kot vzorci pri restavraciji.

Na stropu ladje pod beležem grobe slike.

2 str. oltaria pol razpadla. Sliki še dosti dobri, bi se dali očistiti, oltarja iz okr.zač.18.stol. epa. Na boljša restavr.: ne marmoriranje kot sedaj iz novejšje dobe, ampak kostanjevo rjava podlaga z zlatimi ornamenti in oblekami. Slike bi se dale očistiti. Na sev. steni slika sv. Katarine iz 19.stol. ali

starejša preslikana.

Vel.oltar sv. Katarine v istem dezolatnem stanju kot ona dva. Pri grobi restavraciji ohranjen stari napis: Altare hoc uti et tota ecclesia renovata fuit in honorem S.Catharinae V:et M: sub Martino Sumpichler SS:th:iae Doctore parrocho loci Anno 1750.

Pod tem novejši napis: Iterum restaurata et renovata fuit cum altaribus tribus sub Decano & parrocho loci anno 1865.

V zah. zidu zakristije vzdan močno pobeljen okvir s fialiami in križno rožo ter sledovi vrat, ostanki gotске sakramentalne hišice, ali kaj podobnega?

Za njim niša. Ali je bil tu prvotno, ali samo pri restavraciji sem vzdan, se ne da dognati.

Zunaj temelji zidov močno izpodkopani. Sev. stena ima 2 opornika. Na opki je našel župnik letnico 1730, tisti kos se je izgubil. Zunaj na juž. steni je odkril župnik kamnit okvir gotskega okna iste veličine in oblike kot oni za vel.oltarjem. Za vel.oltarjem ohranjeno okno (gotsko) iz mehkega kamna rabljeno.

Stele, XCIX, 23.11.1920, str.11-12.

Kronika, spisal M.Slekovec župnik Markovski 1888.: sv. Katarina najbrž iz 14. stol., le svod sedaj mesto prvotnega stropa. Tabernakeliska hišica bržkone iz časa ostavitve slikarite.

Stele, XXXI LXVI, 1926, str.12 - 13.

SV. BARBARA v Halozah -- porušena cerkev. (stara c. sv. Katarine)

9.

Nazvaline cerkve, najbrže iz 13. stol, v kateri so bile odkrite freske iz 15. stol.

Il. Slov. 1926, št. 132, št. 25

~~Šlikaxxxxxxxx~~ Podrt prezbit. stare ž.c. sv. Katarine in ostanek fresk.

Il. Slov. 1928, L. IV, št. 33. str. 260, 261.

Stara c. sv. Katarine omenjena v listinah l. 1475 kot Katarina - Kapelle "situata sub parochia eccl. s. Viti prope Petta vacante per obitum presbyteri N. ultimi rectoris, cum cura animarum."

C. se omenja tudi v strassburškem arhivu l. 1545 kot podružnica sv. Vida na Ravi. (str. 281).

Ign. Orožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, l. 1875, str. 281.

Nekoliko nižje pod farno c. sv. Barbare stoji stara cerkvica sv. Katarine, je ena najstarejših in verjetno ena prvih ž.c. v spodnih Halozah. Začetek sega še v 14. stol. Sedanji obok je novejši, namesto prvotnega lesenega.

Cerkvica ima troje oltarjev: prvi in prednji je posvečen sv. Katarini, na evang. strani je o. sv. Moka, na epist M. b. V zgradbu ima gotsko dolbino. Ta je svojedni nedvomno stala na evang.

strani gl. oltarja, kjer so sedaj vrata v zakristijo

Okoli cerkvice je bilo pokopališče, obdano z zidom. je ^{je} spadala kot

podružnica sv. Vida več let v hoško nadžupnijo. O odvisnosti vikarja ^{lasten} ~~vikarja sv. Katarine od katerega nadžupnika, govori Bistum v uradni~~

S. c. v. Barbare

iz 1.1599 in 1622. Od vikarjev je znan samo Peter Hegelsperger, ki je po poročilu nekega oglejskega zapisnikarja bil 1.1475 vmeščen. Pozneje sta c.sv.Katarine in Barbare omenjeni kot podružnici c.sv.Vida v strassburškem zapisniku od 1.1545.

Prvotno kapelico sv.Barbare, katero strassb. zapisnik od 1.1545 skupaj s cerkvico sv.Katarine omenja, so po tavili haložani najbrž že v drugi pol.15.stol. v času hude kuge.L.1667 ji je borlski grof Friederik Sauer oskrbel troje zvonov.Velikí je imel napis:"Barbara, non video, cur possis Barbara dici:Sed qui te genuit, barbarus ille fait."

Ti zvonovi so bili zač. 19.stol.preliti.

Sedanja cerkev sv.Barbare je bila postavljena verjetno v letih kuge 1680-1683, po grofu Frideriku Sauerju *in njegovim*

Slov.gospodar, 1.1889,cerkv.priloga št.2,6 str